

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή: ΜΙΧΑΗΛ ΚΕΛΕΠΟΥΡΗΣ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου: ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου: ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 1ης ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης: 12/01/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου: ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2ης ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης: 19/01/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ: Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

Εισαγωγικά στοιχεία για τη συνάντηση προετοιμασίας: Κατά τη συνάντηση προετοιμασίας αποφασίστηκε η παρακολούθηση δύο διδασκαλιών στην Πέμπτη (Ε') τάξη ως εξής: η πρώτη διδασκαλία στο μάθημα της Κοινωνικής και Πολιτικής Αγωγής στην ενότητα «Γνωρίζουμε τα δικαιώματά μας, αναλαμβάνουμε τις υποχρεώσεις μας» (σελ. 46-48) και η δεύτερη στο μάθημα της Κοινωνικής και Πολιτικής Αγωγής στην ενότητα «Τι είναι η δημοκρατία;» (σελ. 62-63). Συζητήθηκαν διαδικαστικά θέματα για τις παρακολουθήσεις των διδασκαλιών και αποφασίστηκαν ως σημεία εστίασης: Σύνδεση μαθήματος με προϋπάρχουσα γνώση των μαθητών/τριών. Επικοινωνιακή ικανότητα. Ακρίβεια και σαφήνεια οδηγιών. Ενεργητική και ισότιμη συμμετοχή όλων των μαθητών/τριών στην μαθησιακή διαδικασία. Κατάλληλη αξιοποίηση εποπτικών μέσων και των Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών. Ενθάρρυνση για ομαδοσυνεργατικές δράσεις. Διαχείριση του χρόνου. Παιχνίδια ρόλων – Δραματοποίηση. α) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης. Προώθηση πνεύματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού μεταξύ του ιδίου και των μαθητών: Καθ' όλη τη διάρκεια και των δύο διδασκαλιών διαπιστώθηκε εξαιρετικό κλίμα διαπροσωπικών σχέσεων ανάμεσα στον εκπαιδευτικό και τους μαθητές. Ο εκπαιδευτικός μιλούσε στους μαθητές με φιλικό τρόπο, κάνοντάς τους να αισθάνονται άνετα. Επίσης, τους απευθυνόταν ευγενικά και με σεβασμό στην προσωπικότητά τους. Σε χρονικές στιγμές που έκρινε κατάλληλες, χρησιμοποιούσε στο λόγο του αβίαστα το χιούμορ για να αποφορτίσει τους μαθητές του. Από την άλλη πλευρά, τα παιδιά παρακολουθούσαν προσεκτικά τον δάσκαλό τους, εκτιμώντας την προσπάθειά του. Τον βοηθούσαν στη διεξαγωγή της διδασκαλίας με τη συμμετοχή τους, αλλά και με την εν γένει παρουσία τους, εξασφαλίζοντας τις κατάλληλες συνθήκες (ησυχία, προσοχή, συμμετοχή). Όποτε ζητούσαν το λόγο ή μιλούσαν προς τον δάσκαλό τους, αυτό γινόταν με σεβασμό και αναγνώριση της θέσης και του ρόλου του. Δημιουργία κλίματος αποδοχής της διαφορετικότητας: Αν και στην τάξη υπάρχουν μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες και μαθητές προερχόμενοι από ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, κάτι τέτοιο δεν παρατηρήθηκε κατά την εκπαιδευτική διαδικασία. Ο δάσκαλος αντιμετώπιζε όλα τα παιδιά ισότιμα και χωρίς διακρίσεις ή προκαταλήψεις. Το ίδιο έκαναν και τα παιδιά με τους συμμαθητές τους, ανεξαρτήτως από το μαθησιακό επίπεδο ή την καταγωγή-προέλευση των συμμαθητών τους. Εμπλοκή των μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία: Ήταν εμφανές ότι ο εκπαιδευτικός επεδίωκε (και πετύχαινε) την εμπλοκή όλων των μαθητών στην εκπαιδευτική διαδικασία. Τους μαθητές που φαινόταν ότι δυσκολεύονταν, ο δάσκαλος τους ενίσχυε και τους ενθάρρυνε, απαλλάσσοντάς τους από το άγχος ή το φόβο της αποτυχίας. Πρόληψη προβλημάτων πειθαρχίας: Η άριστη γνώση του διδακτικού αντικειμένου και ο πολύ καλά μελετημένος σχεδιασμός του μαθήματος έδωσαν τη δυνατότητα στον εκπαιδευτικό να μπορεί να εστιάσει στο παιδαγωγικό κλίμα και στη διαχείριση της τάξης. Καθ' όλη τη διάρκεια και των δύο διδασκαλιών ο εκπαιδευτικός είχε πλήρη έλεγχο της τάξης. Έτσι, μπορούσε να διαγνώσει και να προλάβει πριν καν εκδηλωθεί οποιοδήποτε πιθανό πρόβλημα πειθαρχίας. Διαχείριση συγκρούσεων: Κατά τη διάρκεια των διδασκαλιών, δεν παρουσιάστηκαν προβλήματα συμπεριφοράς ή συγκρούσεων, καθώς φάνηκε ότι τα παιδιά έχουν αναπτύξει μηχανισμούς αυτορρύθμισης της συμπεριφοράς τους. Οι συγκρούσεις που εμφανίστηκαν ήταν «γνωστικές» και «μαθησιακές». Ο δάσκαλος «εκμεταλλεζόταν» αυτές τις περιπτώσεις ώστε οι μαθητές να εκφράσουν και να συζητήσουν τις ιδέες ή τις απόψεις τους. β) Αναστοχασμός - Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού Διαχείριση του παιδαγωγικού κλίματος της τάξης: Κατά τη συζήτηση για τον Αναστοχασμό – Αυτοαξιολόγηση, ο εκπαιδευτικός έδειξε ότι είχε σαφή εικόνα των αναγκών και των ιδιαιτεροτήτων τόσο του κάθε μαθητή ξεχωριστά, όσο και της τάξης ως συνόλου. Κριτική επανεξέταση των πρακτικών του: Κατά τη συζήτηση για τον Αναστοχασμό – Αυτοαξιολόγηση, διαπιστώθηκε η ικανότητά του να εντοπίζει τα δυνατά στοιχεία στη διδασκαλία του, καθώς και να αναζητεί τρόπους και πρακτικές για την περαιτέρω βελτίωση και εμπλουτισμό της. Λαμβάνοντας υπόψη: την Έκθεση Αυτοαξιολόγησής του, τις Σπουδές του, την υπηρεσία του σε διάφορους τύπους σχολείων (ολιγοθέσια-πολυθέσια, αστικών-αγροτικών περιοχών), τη θητεία του ως Προϊστάμενος Εκπαιδευτικών Θεμάτων, την αυτομόρφωσή του (συμμετοχή σε επιμορφώσεις, συνέδρια, σεμινάρια), τις αναφερόμενες συζητήσεις και παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης, καταλήγουμε ότι ο αξιολογούμενος λαμβάνει τον χαρακτηρισμό «Εξαιρετικός» διότι αξιολογήθηκε σε όλα τα παραπάνω με αυτό τον χαρακτηρισμό σύμφωνα με τα κριτήρια και χαρακτηριστικά που ορίζει ο νόμος.